

Predikan i Kindaholms församling 2015 av Tobias Bäckström

23 sönd efter trefaldighet

"Förlåtelse utan gräns"

1 Mos 50:15-21

2 Thess 3:1-5

Matt 18:15-20

Ps: 86, 656, 230, 393, 339

Vi är nu samlade i Jesu namn och: där två eller tre är samlade i hans namn, där är han närvarande mitt ibland dem. Idag är han närvarande bland oss, närvarande genom sin Ande. Närvarande i brödet och vinet som vi burit fram till altaret. Vi är visserligen fler än tre, men det hade alltså räckt med tre stycken, eller till och med två. Fler behövs inte för att det ska finnas en sammankomst, ett möte, en församling.

Detta att vara samlad i Jesu namn handlar om själva orsaken till sammankomsten. Vi samlas för Jesu skull, för att be till honom och lyssna på hans ord. Och varje gång några samlas för att söka Jesus under bön och gudstjänst så har vi löftet att han kommer vara närvarande.

Varför just två eller tre? Ja, precis innan så talar Jesus om att på två eller tre vittnesmål ska varje sak avgöras. Han citerar ett ställe ur 5 Mos: *"Ett enda vittne är inte nog för att fälla någon för brott eller förseelser, vilken synd det än gäller. För att en sak skall avgöras måste två eller tre personer vittna."* Det var en allmän regel för rättsförhandlingar. Jesus tillämpar samma praxis om det skulle uppstå oenighet inom församlingen.

Om någon handlat orätt mot dig så "gå och ställ honom till svars i enrum", säger han. Det finns mycket klokhets i detta. Till att börja med kan ju allt ha handlat om ett missförstånd! Och i så fall var det bra att du talade med personen direkt innan det hunnit bli en stor sak av det hela.

Men det kan ju vara så att man inte kommer någon vart i samtal mellan fyra ögon och då kan man behöva bland in andra. "Vill han inte lyssna så ta med dig en eller två till" säger Jesus. Vad det handlar om är att få en utomstående bedömning. När man själv är involverad i en konflikt så ser man sällan klart, men med en eller två oberoende vittnen så kan de flesta tvister klaras upp.

Ett vittnesmål kan man inte lita på, då stor ord mot ord. Men med två eller tre oberoende vittnen, då stiger vissheten betydligt. Det kan gälla om man vittnar om ett brott som begåtts, om vad någon ska ha sagt eller gjort, eller att man vittnar om sanningen i allmänhet. Två eller tre vittnesmål håller i de besvärligaste lägen.

Och samma sak gäller vår tro på Jesus. Att vara ensam med sin tro, det skapar så lätt tvivel. Hur ska jag kunna veta att det verkligen är som jag tror? Jag kanske har fel! Det finns ju så många som tror annorlunda, jag kanske är ensam i världen med just min tro. Ja, så är det lätt att börja tänka när man är ensam.

Men det räcker alltså att vara en till så minskar tvivlet och två till då kan vi känna visshet. Då har jag även de andras vittnesmål, då är vi tre stycken som tillsammans kan vittna om vår tro på Jesus och vad han betyder i våra liv.

Två, *eller tre*, som Jesus lägger till. Ja, för vi kan ju aldrig bli färre än tre. För redan när vi är två, är ju Jesus mitt ibland oss, och då är vi ju tre.

Två eller tre är inte en. Två eller tre är en församling, så stor är skillnaden att bara bli en eller två till. *Där två eller tre är samlade i mitt namn där är jag mitt ibland dem.*

Kristen tro är alltså något som utövas tillsammans med andra. Det är ingen ideologi som vi bara har hemma på vår kammare. Kristen tro är relation, relation med Jesus, men också med varandra.

I alla relationer är förlåtelsen avgörande för att den ska fungera. Den gammaltestamentliga läsningen handlar om Josef och hans bröder. Vi kan historien, Josef som av hans avundsjuka bröder blev såld som slav till Egypten. Väl i Egypten gjorde han dock raketkarriär och han blev faraos närmaste man. När det sedan blev hungersnöd och bröderna kom dit för att köpa säd så blev rollerna ombytta. Nu var det Josef som hade makt över dem, nu hade han chansen att hämnas.

Det är då Josef säger: ”Ni ville mig ont, men Gud vände det till något gott”.

Till och med det onda kan Gud vända till något gott. Våra elakheter kan Gud transformera till något annat. Men förutsättningen är att vi är beredda att förlåta varandra. Det handlar både om att be om förlåtelse och att ge förlåtelse. Om Josef hade vägrat att förlåta bröderna, om han hade tagit ut sin hämnd då hade inte ens Gud kunnat vända det till något gott.

Även när det gäller relationen med Gud är förlåtelsen avgörande, och då handlar det om Guds förlåtelse av oss. Men även där kan Gud använda sig av det onda.

Precis som Josef så blev Jesus blev utlämnad av sina närmaste och korsfäst. Det var vår synd som drev honom dit. Men just det värsta onda man kan tänka sig, när Guds son blev korsfäst, just detta ledde till den största välsignelsen för världen. Det ledde till förlåtelse utan gräns. En förlåtelse som gäller oss alla. Genom Jesus död är Gud beredd att förlåta oss alla.

Vi är samlade i Jesu namn. Vi har tagit emot hans förlåtelse, vi har lyssnat till hans ord, vi ska nu be till honom. Och vi har en särskilt löfte om bönhörelse när vi är tillsammans, när vi kommer överens om att be med någon annan. Vi är fler än två men det hade räckt med två. Då är Jesus närvarande mitt ibland oss, han är närvarande i brödet och vinet som vi ska ta emot vid nattvardsbordet.